

Vanachter het gordijn
kijkt ze stiekem
naar zijn glimmende schoenen,
zijn rechte rug, zijn strakke pak.
Ze zucht en het gordijn bolt op.
Ze weet het niet goed.
Hij is zacht en vriendelijk,
stuntelig en een beetje raar
en zo deftig had ze hem niet verwacht.
Maar ach, ze vindt altijd wel wat
van iedere man.
Misschien blijft ze beter alleen.
Of is ze bang,
gewoon erg bang?

De vis spartelt en spettert.
Zo bang is hij nog nooit geweest.

